

Spirituális szexualitás vagy szexuális spiritualitás?

Minden spirituális filozófia szexuális jellegű. Miért?

A filozófia témái a következők: Teremtés, Születés, szaporodás, cölibátus, házasságtörés, prostitúció, csábítás, erőszak, maszturbáció, pedofília, homoszexualitás. Egységbe olvadás, mennyei gyönyör, élvezet, stb

Ezekben a témákban az a közös hogy mind a szexualitáshoz kapcsolódnak.

A nemi vágy az alapja ezeknek, és szorosan spirituális témák. Ezért meg kell érteni, hogy a spiritualitás és a szexualitás nem választható ketté. Az érmének két oldala van és az érme ugyanaz.

A probléma mindig az erkölcs miatt lépett fel. Mi az erkölcsös mi nem az.

A legtöbb vallásos ember így gondolja:

A spiritualitás erkölcsös a szexualitás erkölcstelen.

De ez tévedés, hiszen ugyanarról van szó, csak két nézőpontból. A szexuális vágy valójában spirituális vágy és fordítva. Ezért a szexuális vágy átalakítható spirituális vágygá és a spirituális vágy is átalakítható szexuális vágygá. Két lehetőség van: vagy spirituális leszel, vagy szexuális. Amikor az energia spirituális lesz, a szexuális vágy kiürül. Ekkor a folyamat megfordul, és a szexualitásba áramlik az erő. Ezért buktak el olyan spirituális guruk, mint Osho, Muktananda, Bivolaru stb., mert a spirituális energiájuk kiürült és áttöltődött a szexualitásba. Ezért ők szex guruk lettek. A szexualitás erejét tehát mindig kontrollálni kell, hogy a spiritualitás irányába haladjon és a szüzesség visszanyerhető lehessen. Ez nem a szex kiélését vagy elfojtását jelenti, hanem az energia uralását és szublimálását.